

Drvena pesma

Đorđe Balašević

Snio sam nocas nikad prezaljenu stvar
Mog drvenog konjica
Kanap i zvuk tockica
Vrbice zvon
Za mnom verni Sanco moj
U pohodu na Nespokoj
Snio sam jos i svoju prvu tamburu
Kako ko nocna dama iz juznog Amsterdama
Iz izloga
Mene klinca zavodi
Na smrtne grehe navodi
Di je to drvo raslo, od kog je tesana?
Dal' se pod njime neko nekada ljubio?
Otkud u njemu izvor svih mojih pesama?
Dal' je to znao onaj ko ga je dubio?
Di je to drvo raslo, vrh kojih bregova?
Dal' nas je ista kisa mladane zalila?
Ko mu je grane kres'o, mati ga njegova?
Cija je ruka lisce s jeseni palila ... da znam?
Snio sam, onda, krevet, sav u cipkama
Obesnu igru vatre
Sklopljene salukatre
Na uzglavlju
Ruza u intarziji
Pod kojom smo se mazili
Snio sam sanduk, crni, srebrom okovan
Novembar
Izmaglica
I kvartet dragih lica
Maleni cun
Nasred luke pokisle
Da me u vecnost otisne
Di je to drvo raslo, spram kojih vetrova?
Dal' je pod njime neko za nekim zalio?
Sto ga je grom obis'o, mati ga Petrova?
Ko je u sake pljuno, pa ga strovalio?
Jedina moja mila ... sto si me budila?
Bio sam tako blizu nalicja vremena
Taji se jedno drvo u mojim grudima
Gde li ce nesto nici iz toga semena ... da znam?